

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

385

Na temelju članka 19. Zakona o strateškim robnim zalihama (»Narodne novine«, broj 87/2002), a u vezi s člankom 22. Zakona o energiji (»Narodne novine«, broj 68/2001), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 20. veljače 2003. godine donijela

UREDBU

O OBVEZNIM ZALIHAMA NAFTE I NAFTNIH DERIVATA

I. TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.

Ovom se Uredbom utvrđuju obveznici osiguranja obveznih zaliha nafte i naftnih derivata, način osiguranja obveznih zaliha nafte i naftnih derivata, te nadzor nad skladištenjem obveznih zaliha nafte i naftnih derivata.

Članak 2.

(1) Ova Uredba ne primjenjuje se na ostale strateške robne zalihe, uređene Zakonom o strateškim robnim zalihama, te operativne rezerve uređene člankom 22. Zakona o energiji i člankom 9. Zakona o tržištu nafte i naftnih derivata (»Narodne novine«, broj 68/2001).

(2) Ova Uredba ne primjenjuje se na uvezene količine goriva sadržane u spremnicima vozila i ostalih prometnih sredstava, a koje služe isključivo za njihov pogon.

II. OBVEZNICI OSIGURANJA OBVEZNIH ZALIHA

Članak 3.

(1) Obvezne zalihe nafte i naftnih derivata (u daljnjem tekstu: obvezne zalihe) su zalihe koje se koriste za osiguranje opskrbe naftom i naftnim derivatima u slučaju prijetnje energetske sigurnosti države, uslijed izvanrednih okolnosti poremećaja opskrbe.

(2) Obvezne zalihe nafte i naftnih derivata su zalihe koje odgovaraju potrošnji nafte i naftnih derivata za najmanje 90 dana potrošnje u prethodnoj kalendarskoj godini.

(3) Obveznici osiguranja obveznih zaliha (u daljnjem tekstu: obveznici osiguranja zaliha) su pravne i fizičke osobe, koje su u prethodnoj kalendarskoj godini ostvarile neto uvoz od najmanje 25 tona nafte i naftnih derivata.

(4) Neto uvoz iz stavka 3. ovoga članka je količina nafte i naftnih derivata uvezena tijekom prethodne kalendarske godine, umanjena za izvezenu količinu nafte i naftnih derivata u istome razdoblju.

(5) Obveznici osiguranja zaliha moraju na području Republike Hrvatske osigurati 25% neto uvoza nafte i naftnih derivata, ostvarenog u prethodnoj kalendarskoj godini.

(6) Ministarstvo nadležno za energetiku (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) može izmijeniti postotke propisane u stavku 5. ovoga članka i članku 20. ove Uredbe, sukladno međunarodnim obvezama Republike Hrvatske, te ukupnim zalihama nafte i naftnih derivata, odnosno strateškim robnim zalihama naftnih derivata utvrđenim zakonom o strateškim robnim zalihama.

(7) Ako su obvezne zalihe uništene ratnim djelovanjima, terorističkim akcijama, sabotazom, tehničkim nedostatkom i višom silom, Ministarstvo može posebnim aktom propisati rok u kojem su obveznici osiguranja zaliha dužni popuniti uništene obvezne zalihe.

Članak 4.

(1) Iznimno od članka 3. stavka 5. ove Uredbe, pravna i fizička osoba koja po prvi puta ostvaruje uvoz nafte i naftnih derivata, u prvom tromjesečju ostvarivanja uvoza nafte i naftnih derivata nije dužna osigurati obvezne zalihe.

(2) U drugom i svakom sljedećem tromjesečju, utvrđuje se količina obveznih zaliha na temelju neto uvoza nafte i naftnih derivata, koji je pravna i fizička osoba iz stavka 1. ovoga članka ostvarila tijekom svih prethodnih tromjesečja.

(3) U prijelaznom razdoblju iz stavka 2. ovoga članka, za obračun količina obveznih zaliha ne može se koristiti više od posljednja uzastopna 4 tromjesečja.

(4) Od završetka kalendarske godine u kojoj je pravna i fizička osoba iz stavka 1. ovoga članka započela s uvozom nafte i naftnih derivata, opseg obveznih zaliha određuje se prema članku 3. stavku 5. ove Uredbe.

III. NAČIN OSIGURANJA OBVEZNIH ZALIHA

Članak 5.

Obvezu osiguranja zaliha obveznik osiguranja zaliha može ispuniti na jedan od sljedećih načina:

1. ako sam skladišti obvezne zalihe;
2. ako dva ili više obveznika osiguranja zaliha zajednički skladište obvezne zalihe;
3. ako sklopi ugovor kojim druga pravna osoba (u daljnjem tekstu: skladištar) preuzima skladištenje utvrđene količine obveznih zaliha.

Članak 6.

(1) Skladištarem može biti ona pravna osoba koja ima sjedište u Republici Hrvatskoj, te je od Vijeća za regulaciju energetske djelatnosti ishodila dozvolu za obavljanje energetske djelatnosti skladištenja nafte i naftnih derivata.

(2) Ugovorom iz članka 5. točke 3. ove Uredbe, skladištar može u potpunosti ili djelomično od obveznika osiguranja zaliha preuzeti skladištenje obveznih zaliha.

(3) Ministar nadležan za energetiku (u daljnjem tekstu: Ministar) donosi opće uvjete za skladištenje obveznih zaliha.

Članak 7.

(1) Prije sklapanja ugovora o skladištenju obveznih zaliha, skladištar mora pribaviti odobrenje Ministarstva o izboru mjesta skladišta.

(2) U postupku izdavanja odobrenja o izboru mjesta skladišta, Ministarstvo će uzeti u obzir pitanje regionalne opskrbe.

Članak 8.

(1) Po potpisivanju ugovora o skladištenju obveznih zaliha, skladištar je dužan obvezniku držanja zaliha, s kojim je sklopio predmetni ugovor, izdati potvrdu o skladištenju obveznih zaliha, te izdanu potvrdu bez odgađanja dostaviti Ministarstvu.

(2) Potvrda iz stavka 1. ovoga članka mora osobito sadržavati sljedeće podatke:

1. količinu zaliha koje će se skladištiti,
 2. planirano trajanje skladištenja.
- (3) Oblik i sadržaj potvrde iz stavka 1. ovog članka propisuje Ministar.

Članak 9.

(1) Ministar posebnim propisom utvrđuje najvišu tarifu za preuzimanje skladištenja zaliha.

(2) Troškovi formiranja, skladištenja i obnavljanja obveznih zaliha sadržani su u cijeni naftnih derivata.

Članak 10.

(1) Ako skladištar prestane ispunjavati neki od uvjeta propisanih ovom Uredbom, Ministarstvo će narediti skladištaru da u roku 30 dana ispuni propisane uvjete.

(2) Ako skladištar ne postupi sukladno naredbi iz stavka 1. ovog članka, Ministarstvo će posebnim aktom zabraniti skladištaru skladištenje obveznih zaliha.

(3) Aktom iz stavka 2. ovoga članka, Ministarstvo će utvrditi na koji će način obveznik osiguranja zaliha skladištiti obvezne zalihe.

Članak 11.

(1) Obveznik osiguranja zaliha osigurava obvezne zalihe prema strukturi i količini ostvarenog neto uvoza nafte i naftnih derivata iz prethodne kalendarske godine. Temeljem odobrenja Ministarstva, dopuštena je mogućnost zamjene prema sljedećem obračunu sljedećih zamjenskih količina:

energenti	naftne jedinice
1. 1 kg nafte	1
2. 1 kg naftnih derivata	1,150
3. 1 m ³ prirodnog plina	0,860
4. 1 kg kamenog ugljena	0,760

(2) Ako obvezna uskladištena količina, obračunata u naftnim jedinicama prema stavku 3. ovoga članka ostane jednaka, obveznik osiguranja zaliha može, umjesto naftnih derivata, skladištiti naftu ili međusobno zamijeniti naftne derivate u opsegu od najviše 20% sljedećih količina:

1. benzina;
2. dizelskog goriva, loživog ulja ekstra lakog, mlaznog goriva;
3. loživog ulja lakog, srednjeg i teškog.

(3) Obveznik osiguranja zaliha može umjesto nafte skladištiti naftne derivate, pri čemu udio u obveznim zalihama nafte, koja je zamijenjena naftnim derivatima, izražen u naftnim jedinicama prema stavku 1. ovoga članka, ne smije biti manji:

1. kod benzina – od 20%;
2. dizelskog goriva, loživog ulja ekstra lakog, mlaznog goriva – od 30%
3. kod loživog ulja lakog, srednjeg i teškog – od 10%.

(4) Naftne frakcije, ostaci, poluproizvodi i druge komponente, koje služe proizvodnji navedenih derivata iz stavka 3. ovoga članka, mogu se, sukladno svojim karakteristikama, istima pribrojiti.

(5) Loživo ulje može se zamijeniti prirodnim plinom ili kamenim ugljenom, pod uvjetom da se kao dokaz o postojanju adekvatnih trošila – ložišta, podnese potrebna dokumentacija.

Članak 12.

(1) Zalihe energenata, koje iz tehničkih razloga nisu raspoložive, ni u krajnjoj nuždi ne smiju se ubrajati u obvezne zalihe.

(2) Zalihe energenata iz stavka 1. ovoga članka određuju se kao nepumpabilne količine (npr. talog u spremnicima).

Članak 13.

(1) Obvezne zalihe skladište se na način da se očuvaju osobine uskladištenih energenata.

(2) Obvezne zalihe moraju se skladištiti u odvojenim spremnicima s uređajima koji su pogodni za pretakanje u transportne uređaje. Spremnici moraju na sebi imati umjeren mjerni uređaj.

(3) Stanje skladišta i traženo stanje obveznih zaliha mora biti moguće dokazati, kako knjigama, tako i fizički na temelju stanja knjiga.

Članak 14.

(1) Energenti koji se skladište kao obvezne zalihe ne mogu biti predmetom ovrhe, niti osiguranja potraživanja trećih osoba prema obvezniku osiguranja zaliha, odnosno skladištaru koji je preuzeo skladištenje zaliha.

(2) Skladištar koji je preuzeo skladištenje zaliha nema pravo pridržaja, niti založno pravo nad energentima koje skladišti kao obvezne zalihe.

(3) U slučaju pokretanja stečajnog postupka nad skladištarom koji je preuzeo skladištenje zaliha, priznaje se izlučno pravo, na temelju ugovora o skladištenju, u količini i kvaliteti određenoj ugovorom, odnosno u novčanoj protuvrijednosti, u slučaju da energenata koji se skladište kao obvezne zalihe nema.

(4) U slučaju pokretanja stečajnog postupka nad obveznikom osiguranja zaliha, energenti koje skladišti kao obvezne zalihe ulaze u stečajnu masu, ali se njima ne može raspolagati do dana prestanka obveze osiguranja zaliha.

Članak 15.

(1) Obveznici osiguranja zaliha moraju, do 31. siječnja svake godine, u pisanom obliku prijaviti Ministarstvu neto uvoz nafte i naftnih derivata iz prethodne godine.

(2) Istodobno s podnošenjem prijave iz stavka 1. ovoga članka, obveznici osiguranja zaliha moraju dostaviti Ministarstvu podatke o načinu osiguranja obveznih zaliha sukladno članku 5. ove Uredbe, te opseg preuzimanja skladištenja obveznih zaliha, ako je sklopljen ugovor sa skladištarem.

Članak 16.

(1) Obveznici osiguranja zaliha moraju do 15. svakog mjeseca u pisanom obliku prijaviti Ministarstvu stanje obveznih zaliha posljednjeg dana u prethodnom mjesecu.

(2) Obveznici osiguranja zaliha moraju jednom godišnje obavijestiti Ministarstvo o sjedištu, nazivu, kapacitetu i podobnosti kapaciteta za skladištenje obveznih zaliha. Prijave se moraju dostaviti do 31. siječnja sljedeće godine, zaključno sa 31. prosincem izvještajne godine.

Članak 17.

(1) Obveznici osiguranja zaliha i skladištar koji preuzme skladištenje zaliha moraju jasno i pregledno voditi dokumentaciju iz koje je nedvojbeno vidljivo stanje skladišta i stanje obveznih zaliha.

(2) Obveznici osiguranja zaliha i skladištar koji preuzme skladištenje zaliha, moraju najmanje jednom mjesečno mjeriti količine obveznih zaliha u skladištima.

(3) Ako se pri mjerenju utvrdi manjak u količini obveznih zaliha, obveznici osiguranja zaliha i skladištar moraju utvrđeni manjak prijaviti Ministarstvu, najkasnije sljedećeg dana nakon obavljenog mjerenja.

Članak 18.

(1) Obveznik osiguranja zaliha, koji je trajno obustavljen uvoz nafte i naftnih derivata, može nakon ispunjenja svoje obveze držanja zaliha, njima raspolagati.

(2) U prvom tromjesečju, nakon što je trajno obustavio uvoz nafte i naftnih derivata, obveznik osiguranja zaliha je dužan osigurati 25% neto uvoza nafte i naftnih derivata, ostvarenog u prethodnoj kalendarskoj godini.

(3) U drugom tromjesečju, nakon što je trajno obustavio uvoz nafte i naftnih derivata, obveznik osiguranja zaliha je dužan osigurati 18,75% neto uvoza nafte i naftnih derivata, ostvarenog u prethodnoj kalendarskoj godini.

(4) U trećem tromjesečju, nakon što je trajno obustavio uvoz nafte i naftnih derivata, obveznik osiguranja zaliha je dužan osigurati 12,5% neto uvoza nafte i naftnih derivata,

ostvarenog u prethodnoj kalendarskoj godini.

(5) U četvrtom tromjesečju, nakon što je trajno obustavio uvoz nafte i naftnih derivata, obveznik osiguranja zaliha je dužan osigurati 6,25% neto uvoza nafte i naftnih derivata, ostvarenog u prethodnoj kalendarskoj godini.

IV. NADZOR

Članak 19.

(1) Ministarstvo nadzire stanje obveznih zaliha, te karakteristike i opremu skladišta.

(2) Inspekcijski nadzor nad primjenom odredaba ove Uredbe obavljaju gospodarski inspektori Državnog inspektorata i drugi nadležni inspektori, prema posebnim propisima (nadzorna tijela).

(3) Ako postoji sumnja da je stanje skladišta netočno zabilježeno, Ministarstvo, odnosno nadzorno tijelo, može zatražiti fizičku snimku stanja skladišta i obustaviti preuzimanje i predaju nafte i naftnih derivata u spremnike u kojima se drže obvezne zalihe ili iz njih, privremeno i tako dugo koliko je potrebno za mjerenje stanja skladišta.

(4) Ministarstvu, odnosno nadzornom tijelu, mora se osigurati slobodan pristup skladištima i staviti na uvid potrebna dokumentacija, vezana uz skladištenje obveznih zaliha.

(5) Ako se tijekom nadzora nad stanjem obveznih zaliha utvrdi manja količina obveznih zaliha od propisane člankom 3. stavkom 5. i člankom 20. ove Uredbe, Ministarstvo će odrediti ponovno popunjavanje zaliha do propisanog iznosa.

V. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 20.

(1) Obveznici osiguranja zaliha moraju do 1. travnja 2003. godine osigurati kao obvezne zalihe 10% neto uvoza nafte i naftnih derivata iz prethodne kalendarske godine.

(2) Obveznici osiguranja zaliha moraju osigurati na području Republike Hrvatske kao obvezne zalihe od 1. siječnja 2004. godine 15%, od 1. siječnja 2005. godine 20% i od 1. siječnja 2006. godine 25% neto uvoza nafte i naftnih derivata iz prethodne kalendarske godine.

Članak 21.

Ministar će propise iz članka 6. stavka 3., članka 8., stavka 3. i članka 9. stavka 1. donijeti u roku od 30 dana od dana stupanja ove Uredbe na snagu.

Članak 22.

Ova Uredba stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 310-05/03-01/01

Urbroj: 5030116-03-1

Zagreb, 20. veljače 2003.

Predsjednik
Ivica Račan, v. r.